

prof. Mariusz Włodarczyk
dziedzina – sztuka
Akademia Sztuk Pięknych
im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi
91-726 Łódź, ul. Wojska Polskiego 121
tel. 604 614 441
wl.mariusz@gmail.com
mwladarczyk@asp.lodz.pl

Łódź dnia 9.04.2022

RECENZJA

w postępowaniu habilitacyjnym dr Karola Murlaka w dziedzinie sztuki,
w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki wszczętym
w dniu 23 lipca 2021 roku

Zlecniodawca recenzji

Rada ds. Stopni Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, pismo
z dnia 2 lutego 2022 roku informujące o wyznaczeniu mojej osoby do pełnienia funkcji
recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym dr Karola Murlaka z SWPS Uniwersytetu
Humanistyczno-Społecznego w Warszawie
(Postanowienie Rady ds. Stopni nr 30/2022 z dn. 20 stycznia 2022 roku).

Podstawa recenzji

Dokumentacja złożona przez Habilitanta w wersji papierowej i elektronicznej

1. Wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego
2. Zestawienie dokumentów: dane wnioskodawcy, kserokopia dyplomu doktora sztuki
w dyscyplinie sztuki projektowe, kserokopia dowodu osobistego
2. Autoreferat
3. Załączniki do Autoreferatu dokumentujące dorobek projektanta:
 - Projekty
 - Dydaktyka
 - Osiągnięcia
 - Archiwum

Dane o Habilitancie

Pan dr Karol Murlak urodził się w 1982 roku w Lublinie, w roku 2007 ukończył studia magisterskie na Wydziale Architektury Wnętrz w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, a w 2005 roku studia licencjackie w Falmouth Collage of Arts w Wielkiej Brytanii na kierunku projektowanie przestrzeni. W roku 2013 uzyskał stopień doktora sztuki w dyscyplinie sztuki projektowe nadany uchwałą Rady Wydziału Architektury Wnętrz Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie na podstawie rozprawy pt. *Dotykać wzrokiem, patrzeć dłońmi. Projektowanie wielozmysłowe z zastosowaniem percepcji wzrokowej i dotykowej*. Od ukończenia studiów pracuje jako dydaktyk, w latach 2007 – 20016 był asystentem na Wydziale Architektury Wnętrz ASP w Warszawie, od 2012 – 2015 adiunktem w Katedrze Architektury Wnętrz na Wydziale Sztuki Mediów w Polsko - Japońskiej Akademii Technik Komputerowych, od 2015 jest adiunktem w SWPS Uniwersytecie Humanistycznospołecznym, najpierw w Katedrze Wzornictwa w Poznaniu, obecnie na Wydziale Projektowania w Warszawie, związany jest również z uczelnią zagraniczną, od roku 2016 pracuje jako adiunkt drugiego stopnia na Wydziale Wzornictwa Przemysłowego w Pratt Institute w Nowym Jorku. Z pracą dydaktyczną łączy działalność naukową, organizacyjną i popularyzatorską, jest czynnym projektantem, posiada w swoim dorobku realizacje z zakresu projektowania wzorniczego i wystawienniczego, jest także autorem instalacji przestrzennych.

Ocena Autoreferatu

Autoreferat posiada przejrzystą kompozycję, składa się z dwóch zasadniczych części - *Opisu dzieła i Działalności*, które poprzedza *Wstęp*, a kończy *Postowie oraz Spis ilustracji* i dość obszerna *Bibliografia*. Do *Autoreferatu* dołączone zostały cztery załączniki dokumentujące dorobek Habilitanta podzielony na: *Projekty, Dydaktykę, Osiągnięcia* i *Archiwum*. Całość opracowania jest spójna pod względem merytorycznym, napisana poprawnym językiem, posiada czytelny układ typograficzny, pozbawiony zbędnych elementów, pozwalający skoncentrować się na tekście. Opis dzieła i dokonań uzupełniają liczne ilustracje, zdjęcia i rysunki umożliwiające prześledzenie i dobre zrozumienie kolejnych etapów skomplikowanego procesu projektowego. Jedynym mankamentem jest brak dokumentacji fotograficznej niektórych omawianych przez Autora dokonań projektowych. Ocena zawartości merytorycznej *Autoreferatu* przedstawiona została w dalszej części recenzji, w ocenie dzieła i dorobku Habilitanta.

Ocena dzieła habilitacyjnego

Dziełem habilitacyjnym wskazanym przez Pana dr Murlaka jest projekt *rozszerzonego drewna*, czyli jak wyjaśnia Autor, *materiał o strukturze ażurowej sieci i wytrzymałości zbliżonej do litej lub klejonej deski*, który powstał w ramach działalności projektowo – badawczej w Pratt Institute oraz w Uniwersytecie Humanistycznospołecznym SWPS. Stanowi ono ciekawe studium projektowe o charakterze naukowo – badawczym. W części pierwszej opracowania Habilitant przedstawia metodykę pracy nad projektem, na którą składają się trzy fazy rozwoju - etap analiz, studium precedensów i badania eksperymentalne powstałej koncepcji. Etap analiz to badania wstępne umożliwiające rozpoznanie zagadnienia projektowego, jak twierdzi Autor, jest to: *analiza sytuacji, służąca określeniu kierunku i kontekstu działania oraz pozwalająca właściwie zdefiniować cele, założenia i sposoby ich realizacji*. Obejmuje przegląd literatury przedmiotu, badanie danych pochodzących z wiarygodnych źródeł dotyczących *środowiska naturalnego, gospodarki surowcowej oraz polityki gospodarczej*. Kolejny etap nazwany studium precedensów to badanie i analiza historycznych przykładów rozwiązań technicznych zaczerpniętych z dokumentacji patentowych, reserch przypadków niekiedy przełomowych w rozwoju myśli technicznej, będący źródłem inspiracji kreującym nowe możliwości projektowe. Dla Autora tym źródłem okazał się patent siatki cięto – ciągniętej Johna F. Goldinga z 1893 roku i syntetyczny plaster miodu Juliusa Steigela z 1890 roku, które wykorzystał do stworzenia projektu *rozszerzonego drewna*. Jego idea polega na pocięciu płaskiej drewnianej płaszczyzny okresowymi liniami trapezowymi, a następnie obróceniu co drugiej o 180 stopni i sklejeniu, co pozwala na uzyskanie ażurowej powierzchni powiększonej o ponad 20% w stosunku do pełnej deski. Aby opracować optymalny kształt ażuru, Autor przeprowadził badania sprawdzające zależność wytrzymałości rozszerzonej deski od kształtu, kąta nachylenia elementów ukośnych, okresu, promienia zaokrąglenia wierzchołków, ilości i grubości elementów. Kolejnym etapem procesu projektowego było poddanie szeregu powstałych, zróżnicowanych parametrycznie prototypów poszerzonej deski sprawdzianowi wytrzymałości na zginanie przeprowadzonemu za pomocą elektromechanicznego aparatu pomiaru wytrzymałości. Poddane selekcji wyniki pozwoliły na zoptymalizowanie kształtu i uzyskanie satysfakcjonującego efektu, nawet lekko przewyższającego próby wytrzymałościowe jednolitej deski. Dodatkowo zostały zbadane przez Panią Magdalenę Majnusz, w ramach pracy dyplomowej na Wydziale Technologii Drewna Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, właściwości fizyczne różnych gatunków rozszerzonego drewna przy użyciu maszyny wytrzymałościowej ZWICK 1445. Proces badawczy prowadzący do uzyskania optymalnego kształtu cięcia oraz odpowiedniego

gatunku drewna został starannie opisany i zilustrowany, poziom tego opracowania projektowego świadczy o profesjonalizmie i rzetelności Habilitanta. Uzyskany efekt końcowy mający postać prefabrykatu *poszerzonego drewna* jest interesujący ze względu na strukturalny charakter formy i wizualne walory ażuru, jednocześnie spełnia oczekiwania wytrzymałościowe, co kwalifikuje go do dalszych działań projektowych, do kreowania nowych produktów funkcjonalnych. *Poszerzone drewno* zaprojektowane przez dr Murlaka posiada właściwości materiału wykończeniowego oraz konstrukcyjnego, jego potencjał pozwala na różnorodne zastosowanie, Autor wymienia kilka możliwości, między innymi przesłony akustyczne, powierzchnie antypoślizgowe czy wewnętrzny element konstrukcyjny płyt kompozytowych. Habilitant wykorzystał uzyskany produkt do zaprojektowania zestawu ław o nazwie *Zakosy* zrealizowanego w formie prototypu. Powstały meble o prostej geometrycznej formie wykonane w całości z *poszerzonego drewna*, których stabilność konstrukcyjna została osiągnięta poprzez zastosowanie dwóch bocznych ram wykonanych z tego samego litego drewna. Ławy mają jednakową szerokość, zróżnicowane są natomiast pod względem długości i wysokości, wymiarów skorelowanych z długością okresu krzywej ażurów. Powstałe formy mogą znaleźć wiele zastosowań, pełnić funkcję ławy, stołka czy stolika. Autor zbadał wytrzymałość konstrukcji nośnej mebli w ich najdłuższej wersji, sprawdził, że 132 centymetrowa ława jest w stanie udźwignąć trzy dorosłe osoby.

Zaprezentowane obiekty posiadają duże walory wizualne, ich strukturalny, geometryczny charakter podkreśla zastosowane drewno klonowe, delikatne i subtelnie usłojone. Dodatkową wartością mebli, wskazywaną i opisywaną przez Autora, są sensualne odczucia towarzyszące ich użytkowaniu wywołane przez kontakt z zaprojektowanym produktem, poprzez pasywny i aktywny dotyk. To bardzo ciekawy aspekt rozwiązań projektowych, który rozważam, siedząc w ulubionym fotelu Lounge Chair Eamesów, czując przyjazny kontakt z ciepłym, miękkim i miłym, naturalnym materiałem, i pisząc recenzję rozprawy habilitacyjnej Pana Murlaka o *rozszerzonym drewnie*. Z całym szacunkiem dla Autora i jego atrakcyjnego oraz wartościowego dzieła o dużych walorach konceptualnych i wizualnych uważam jednak, że zakładane odczucia sensualne użytkownika mogą zostać zmienione czy zakłócone przez niewygodę ażurowej drewnianej ławy, wręcz nieergonomicznej przy zaproponowanych wysokościach. Mebel pozwala w zasadzie tylko na krótkie przysiadanie, chwilowy odpoczynek, by zwolnić napięcie mięśniowe, może być przydatny na przykład w obiektach muzealnych czy na dużych powierzchniach wystawienniczych. Sądzę, że ten niewątpliwie interesujący projekt posiada duży potencjał i że poza wspomnianymi przez Habilitanta istnieje jeszcze wiele innych możliwości jego zastosowania.

Podsumowując ocenę dzieła habilitacyjnego, z całym przekonaniem mogę stwierdzić, że stanowi ono ciekawe rozwiązanie projektowe. Autor wykorzystuje w nim naturalny

surowiec, sięga po najcenniejszą jego część, jakim jest lite drewno w formie deski uzyskane z całego pnia ściętego drzewa po okrojeniu obrzeży oraz krzywizn i po poddaniu go odpowiedniemu sezonowaniu. Z tego trudem pozyskiwanego, naturalnego materiału tworzy *poszerzone drewno* zachowujące właściwości wytrzymałościowe surowca. Projektant dodaje mu powietrza i przestrzeni, powiększając jego powierzchnię, generuje produkt o dużych walorach wizualnych i konstrukcyjnych. Przypuszczam na podstawie własnego doświadczenia, że pocięcie litej deski, a następnie odwrócenie co drugiej o 180 stopni i sklejenie, dodatkowo zwiększy odporność powstałej konstrukcji na późniejsze odkształcenia i wypaczenia spowodowane starzeniem się materiału czy wpływem czynników atmosferycznych. W mojej ocenie proces projektowy, którego efektem jest *poszerzone drewno* oraz seria mebli *Zakosy*, jako całość stanowi wartościowe i interesujące studium, będące przykładem próby odpowiedzialnego projektowania.

Ocena osiągnięć artystycznych

Dokumentacja dorobku w formie wykazu zrealizowanych projektów znajdującego się w załączniku *Osiągnięcia* oraz przykładów wybranych projektów omówionych w *Autoreferacie* i załączniku *Projekty* świadczy o aktywności zawodowej Habilitanta. Obszar jego zainteresowań obejmuje działania projektowe w zakresie wzornictwa przemysłowego, wystawiennictwa i architektury wnętrz oraz działania twórcze w postaci zaprojektowanych i zrealizowanych instalacji przestrzennych. Pan dr Murlak jest świadomym twórcą o sprecyzowanych poglądach na temat procesu projektowego i wartości z nim związanych, deklaruje - *Szukam nowych wrażeń i możliwości w naturalnych materiałach i technologiach*. Kwestia materiału najczęściej rozstrzyga o podejmowanych decyzjach projektowych i twórczych, co widoczne jest we wszystkich realizacjach Habilitanta. Poszukuje materiałów naturalnych, biodegradowalnych oraz nowatorskich rozwiązań konstrukcyjnych. Powodem, dla którego tak ważne znaczenie ma dla Autora materialność, są również walory sensualne projektowanych obiektów, wykraczające poza podstawowe, jakimi są wzrok i dotyk. Potwierdzeniem może być projekt lampy *O!*, wykonanej z silikonu uwalniającego zapach pod wpływem ciepła emitowanego przez żarówkę. Projekty wzornicze to przede wszystkim meble, wyróżnia się wśród nich siedzisko *Ping Pong* zrealizowane we współpracy z Magdaleną Czapniewską. Wykonany z poliuretanowej pianki tapicerskiej zwraca uwagę ciekawą formą pochylonego walca o płynnej linii. Walorem materiału, także formą zwraca uwagę projekt zabawki *Ageless* przygotowanej na wystawę w Pratt Manhattan Gallery, której estetyka zdecydowanie dominuje nad zaletami funkcjonalnymi. Realizacji wzorniczych podanych przez Autora w wykazie dokonań projektowych jest niewiele,

większość wdrożeń do produkcji, głównie projektów opracowanych we współautorstwie z Magdaleną Czapiewską, stanowi produkcja własna w ramach pracowni Designlab. Tych kilka zaprezentowanych przykładów odznacza się ciekawymi rozwiązaniami formalnymi, innowacyjnymi pomysłami na stosowane materiały i technologie wykonania. O wartości dokonań projektowych w zakresie wzornictwa świadczą zdobyte nagrody, wyróżnienia i nominacje w liczących się konkursach, takich jak: *Dobry Wzór*, *Make Me*, *Young Design* i wielu innych. Projekty autorstwa i współautorstwa Pana dr Murlaka prezentowane były na licznych wystawach w kraju i zagranicą, między innymi w Japonii, USA, w Niemczech i Wielkiej Brytanii. Były omawiane w wielu publikacjach, w dwóch książkowych, gdzie znalazły się projekty lampy *O!* i meblościanki *In Out* dla Meble Vox, oraz w czasopismach między innymi w *2+3D* i *Architektura – Murator*. Niestety, kilka ważnych dokonań nagradzanych, wystawianych i publikowanych nie znalazło się w materiałach dokumentujących dorobek Habilitanta, co uniemożliwiło jego pełną recenzję, nie ma ilustracji ani omówienia procesu projektowego meblościanki *In Out*, rodziny stołów i stołków *Sto*, lampy wiszącej *Flex*, grzejnika modułowego *Neo* i innych.

Do ważnych osiągnięć z zakresu projektowania wystawienniczego należy cykl ośmiu wystaw czasowych zrealizowanych w latach 2009 – 2015 dla Stowarzyszenia Architektów Polskich we współautorstwie z Magdaleną Czapiewską. Jak zaznacza Habilitant: *Intencją projektową łączącą większość z tych wydarzeń było ograniczenie ich negatywnego wpływu na środowisko naturalne*, co skłoniło Autorów do eliminowania polichlorku winylu powszechnie stosowanego w zabudowach ekspozycyjnych i do poszukiwania niekonwencjonalnych materiałów przyjaznych środowisku oraz innowacyjnych rozwiązań konstrukcyjnych. Efektem ich pracy były modułowe formy przestrzenne wykonane z biodegradowalnych materiałów, głównie z papieru i tektury, pozwalających na składanie powstałej struktury do niewielkich gabarytowo rozmiarów umożliwiających łatwy transport. Istotną wartość działań projektowych Habilitanta dostrzegam w ciągłym rozwoju powstałych idei wystawienniczych, zarówno w obszarze stosowanych materiałów, jak i formy oraz konstrukcji ekspozycyjnych komponentów. Świadczy o tym projekt czasowej wystawy plenerowej z roku 2018 na nowojorskim Times Square, ekspozycji wykonanej z papierowych tub szalunkowych łatwych do recyklingu lub utylizacji, prezentującej studenckie projekty ekologicznych opakowań na żywność.

W dorobku Habilitanta znajdują się również dokonania artystyczne, są nimi instalacje przestrzenne i plenerowe. Projekt ogromnych organów zatytułowany *Hurrah* zrealizowany w zespole kierowanym przez Habilitanta dla Instytutu Kultury Polskiej w Nowym Jorku oraz Ambasady Rzeczypospolitej Polskiej w Waszyngtonie, wykonany został z pionowo ustawionych rur ze stali nierdzewnej. Praca nad instalacją

przestrzenną i muzyczną wymagała wiedzy z zakresu materiałoznawstwa, matematyki i fizyki, była eksperymentem z materiałem, często stosowanym i badanym przez Habilitanta, o czym sam pisze: *pomogła także lepiej poznać praktyczne zastosowanie akustycznych właściwości metalu*. W mojej ocenie doświadczenie wyniesione z pracy nad projektem i rozwiązania w nim zastosowane mają większą wartość niż znaczeniowe konotacje formy czy emocje rozbudzane przez możliwość grania powszechnie znanej melodii.

Ocena osiągnięć dydaktycznych

Swój dorobek dydaktyczny Habilitant przedstawił w podrozdziale *Autoreferatu* i załączniku *Dydaktyka*. Wypowiedź zawarta w *Autoreferacie* w głównej mierze poświęcona jest metodyce pracy ze studentami. Pan dr Murlak jasno formułuje swoje poglądy na temat procesu dydaktycznego, twierdzi, że jest to: *Koncepcja zajęć opartych na doświadczeniu, badaniu i współpracy*. Za fundament kształcenia uznaje eksperyment rozumiany jako *rzeczywiste doświadczenie* zdobywane w wyniku pracy w warsztacie lub pracowni polegającej na budowaniu makiet, modeli, prototypów, próbach materiałowych i funkcjonalnych, kształtujących praktyczne umiejętności, poszerzające znajomość technik i materiałów, a przede wszystkim rozwijających zdolności twórcze. Warunkiem innowacyjności jest według Autora wiedza, której dostarczyć mogą zaplanowane, przeprowadzone i umiejętnie wykorzystane badania, zarówno badania naukowe jak rynkowe. Trzecim ważnym elementem procesu projektowego jest szeroko rozumiana współpraca z użytkownikami, producentami czy ekspertami reprezentującymi różne specjalistyczne dziedziny, a także umiejętność i wartość pracy zespołowej. Poglądy na proces kształcenia i opisane przez Habilitanta metody pracy ze studentami są rezultatem jego kilkunastoletniego doświadczenia dydaktycznego, zajęć prowadzonych w uczelniach krajowych i zagranicznych. Z przedstawionej do oceny dokumentacji dorobku dydaktycznego zawierającej spis prowadzonych zajęć umieszczony w załączniku *Osiągnięcia*, przykłady prac studenckich w załączniku *Dydaktyka* oraz omówienia działalności dydaktycznej w *Autoreferacie* wynika, że prowadził zajęcia na wszystkich poziomach studiów, był promotorem 20 prac licencjackich i 25 prac magisterskich, a także promotorem pomocniczym w przewodzie doktorskim. Świadectwem umiejętności dydaktycznych Habilitanta są sukcesy jego studentów, którzy zdobyli wiele nagród, otrzymali wyróżnienia, prezentowali swoje projekty podczas ważnych festiwali designu, informacje o ich projektach publikowane były w czasopismach, między innymi w *Dezeen*, *Corre77* czy *National Geographic*.

Wybrane prace studenckie przedstawione w załączniku są uporządkowanym opisem zadań projektowych podzielonym na trzy zakresy tematyczne, ostatnią część stanowi omówienie dyplomów magisterskich. Wszystkie przykłady począwszy od kursu podstaw projektowania po prace dyplomowe są egzemplifikacją założeń dydaktycznych sformułowanych w ogólnym omówieniu metodyki nauczania, ponadto poszczególne części prezentujące rezultaty kształcenia w formie fotograficznej dokumentacji powstałych rozwiązań poprzedza opis celu pracy i metody działania. W pierwszej części, na zajęciach z podstaw projektowania proces dydaktyczny opierał się na eksperymencie i polegał na tworzeniu modeli sprawdzających zastosowane rozwiązania konstrukcyjne i właściwości użytych materiałów zróżnicowanych tematycznie obiektów. W części drugiej prezentującej projekty mebli zasadniczym, wieloaspektowym zagadnieniem projektowym rozpatrywanym przez studentów miała być zależność formy i funkcji przedmiotu od materiałów, a także rozumienie zasad konstrukcji i wycucie proporcji. Przedstawione projekty modułowych systemów wykonanych z niekonwencjonalnych materiałów wybranych przez ich autorów to w większości innowacyjne realizacje będące próbą przełamania rutynowych działań. Kolejna część obejmująca prace z zakresu projektowania produktu eksponuje znaczenie badań w procesie, świadczące o skuteczności metodyki i pracy dydaktycznej prowadzonej przez Pana dr Murlaka. W opisie ostatniej części zawierającej dyplomy magisterskie Habilitant podkreśla znaczenie kolejnej, ważnej metody pracy projektowej, jaką jest potrzeba konsultacji zewnętrznych, współpracy z ekspertami i producentami. Projekty dyplomowe przygotowane pod opieką promotorską Pana dr Murlaka charakteryzuje różnorodność podejmowanych tematów i różny poziom realizacji, łączy aspekt humanistyczny, większość opracowań zorientowana jest bowiem na potrzeby ludzkie.

Po analizie dorobku Habilitanta mogę z całym przekonaniem powiedzieć, że jest utalentowanym dydaktykiem. Potwierdza to dojrzałość opracowanej metodyki nauczania projektowania, kreatywność w praktyce dydaktycznej, świadomość realizowanych celów oraz skuteczność i efektywność kształcenia przyszłych projektantów.

Ocena osiągnięć organizacyjnych, naukowych i popularyzatorskich

Doświadczenia dydaktyczne i projektowe Pan dr Murlak wykorzystał w pracy organizacyjnej. Do osiągnięć w tym zakresie należy aktywny udział w działaniach na Uniwersytecie SWPS, jego zaangażowanie w reorganizację programów nauczania w Katedrze Projektowania oraz tworzenie koncepcji studiów zaocznych i studiów w języku angielskim. Ponadto Habilitant organizował studia podyplomowe z projektowania mebla w Pratt Institute, a od 2019 roku jest aktywnym członkiem rady

programowej Wydziału Wzornictwa Przemysłowego nowojorskiej uczelni. Pan dr Murlak wykazuje aktywność na polu naukowym, do jego osiągnięć zaliczyć można czynne uczestnictwo w konferencjach naukowych, wykłady podejmujące zagadnienia z zakresu architektury i designu prezentowane na uczelniach w Warszawie, Poznaniu, Lublinie. Jest autorem publikacji w czasopiśmie *Formy xyz* wydawanym przez Wydział Form Przemysłowych w krakowskiej ASP, artykułu zatytułowanego *Utracone doświadczenie. Praktyczna edukacja projektowa w czasach cyfrowej rewolucji* dotyczącego zagadnień dydaktycznych, w którym postuluje, jak pisze w *Autoreferacie*, *zwiększenie roli pracy manualnej w kształceniu projektantów*. Habilitant podejmuje także działania związane z popularyzowaniem sztuk projektowych polegające na organizowaniu wystaw i prowadzeniu wykładów podczas festiwali, targów, warsztatów i innych wydarzeń związanych z designem i architekturą odbywających się w kraju i zagranicą. W większości również te formy aktywności Pana dr Murlaka pozostają w ścisłym związku z jego zainteresowaniami i poglądami w zakresie projektowania i metodyki kształcenia. Interesującym, a przede wszystkim wartościowym osiągnięciem w dorobku Habilitanta jest cykl wystaw poświęcony materiałom zorganizowany w ramach festiwalu Gdynia Design Days wspólnie z Agnieszką Jacobson -Cielecką. Pierwsza pod tytułem *(Nie)ożywione* z 2018 roku poświęcona była materiałom pochodzenia organicznego, druga *(Nie)śmieci* z 2019 roku projektom powstającym z odpadów, kolejna *(Nie)uwaga* z 2020 roku projektom poszukującym sposobów unieszkodliwienia lub zastosowania materiałów skażonych czy toksycznych tak, by stały się neutralne. Bardzo pozytywnie oceniam organizacyjne i popularyzatorskie osiągnięcia Habilitanta, jego inicjatywę, zaangażowanie i kompetencje w działaniach dydaktycznych, zainteresowanie zagadnieniami projektowymi powiązanych z ważnymi problemami i zagrożeniami współczesnego świata, umiejętność współpracy i konsekwencję w realizowaniu własnych idei i założeń dotyczących szeroko pojętego designu.

Konkluzja

Pan dr Karol Murlak jest twórcą dojrzałym o ugruntowanych poglądach na temat metodyki, celów i wartości działalności projektowej, jednocześnie artystą i dydaktykiem poszukującym, otwartym na nowe możliwości, rozwijającym swoją wiedzę i umiejętności. Osiągnięcia Habilitanta stanowią nie tylko znaczący wkład w samą dyscyplinę, mają wartość szerszą, kulturową i światopoglądową, ponieważ dotyczą zagadnień i problemów istotnych dla naszych czasów, diagnozują je i szukają rozwiązań. Wysoko oceniam pracę dydaktyczną i organizacyjną Pana dr Murlaka, kreatywność oraz potrzebę rozwijania nowych metod kształcenia, szczególnie działania

opartego na szeroko rozumianym doświadczeniu i praktyce. Przedstawione do recenzji dzieło, jakim jest projekt materiału *rozszerzone drewno* i zestaw ław *Zakosy*, stanowi interesujące i wartościowe dokonanie projektowe nie tylko ze względu na osiągnięty efekt, również z powodu rzetelnie przeprowadzonych badań i szczegółowo przedstawionego procesu projektowego. Niniejszym stwierdzam, że osiągnięcia twórcze, dydaktyczne i popularyzatorskie Pana dr Karola Murlaka w pełni spełniają wymagania artykułu 16 Ustawy z dnia 14.03.2003 roku (z późniejszymi zmianami) o stopniach naukowych i tytułach oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki, stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego sztuki.

prof. Mariusz Włodarczyk

